

PAULUS SE BEDIENING IN KORINTHE

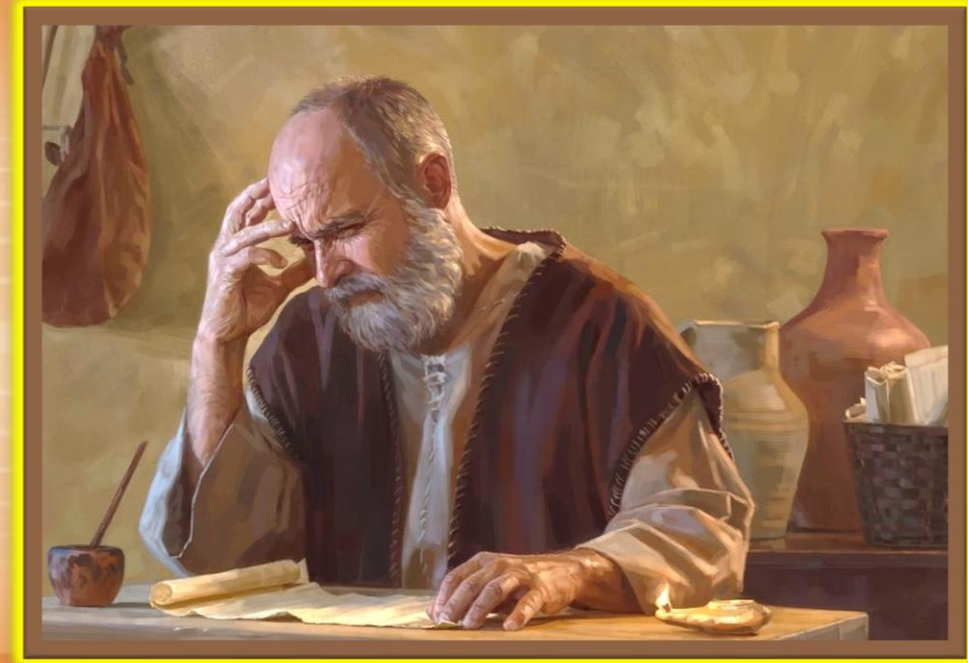
“En die Here het
deur 'n gesig in
die nag aan
Paulus gesê:
'Wees nie
bevrees nie,
maar spreek en
moenie swyg nie;
want Ek is met
jou en niemand
sal die hand aan
jou slaan om jou
kwaad aan te
doen nie, want
Ek het baie
mense in hierdie
stad”
(Hand. 18:9, 10,)

Naas die brief aan die Romeine is die briewe aan die Korinthiërs die langste briewe wat deur Paulus geskryf is.

Die twee oorblywende briewe is slegs 'n paar weke uitmekaar geskryf. Daarin vind ons praktiese raad vir die oplossing van moeilike situasies wat ontstaan uit wrywing tussen broers.

Om hulle boodskap behoorlik te verstaan, moet ons eers die konteks verstaan waarin hulle geskryf is.

Die roeping van Paulus

Die reis na Korinthe

Die stad Korinthe

Die Korinthiërs

Die briewe aan die Korinthiërs

ROEPING VAN PAULUS

"Paulus, 'n apostel - nie vanweë mense nie, maar deur Jesus Christus en God die Vader wat Hom uit die dode opgewek het—"

(Gal 1:1)

Benewens die twaalf wat deur Jesus gekies is, noem die Bybel ander apostels soos Mattias (Hand. 1:26), Barnabas (Hand.14:4), Jakobus en Paulus (1 Kor. 15:7-9).

Hoe het Paulus 'n apostel geword?

Deur Jesus se keuse (Gal. 1:1)

Wanneer is hy verkies?

Van sy moeder se skoot (Gal. 1:15)

Wanneer is hy geroep?

Op pad na Damaskus (Hand. 22:6-7)

Wie se apostel was hy?

Vir die heidene (Gal. 2:9)

Van die oomblik van sy roeping af was Paulus se lewe om Jesus gesentreer. Hy het aan Jesus gedink, hy het oor Jesus gepraat, hy het Jesus met almal gedeel. Om hierdie rede, van die eerste oomblik dat hy in Korinthe aangekom het, was Jesus die middelpunt van sy boodskap (1 Kor. 2:2).

DIE REIS NA KORINTHE

“En daarna het Paulus uit Athene vertrek en in Korinthe gekom” (Hand 18:1)

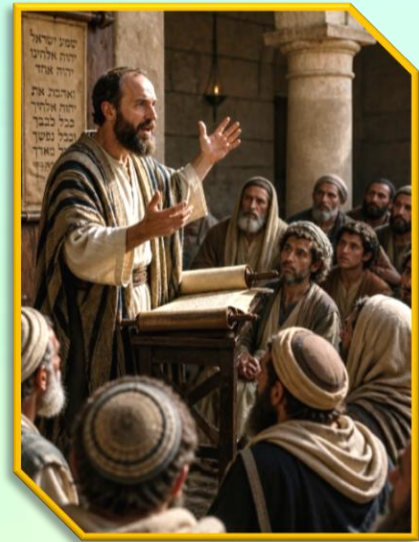
Op sy tweede sendingreis is Paulus deur die Heilige Gees oortuig om na Europa te gaan (Hand 16:6-10). Daar is hy uit Filippi verban (Hand. 16:12, 38-39), uit Thessalonika (Hand. 17:1, 5, 9-10), en van Berea (Hand. 17:13-14).

In Athene, nadat hy in die sinagoge vir die Jode en op die markplein vir die heidene gepreek het, is hy geroep om by die Areopagus te preek (Hand. 17:16-21). Na ‘n welsprekende toespraak het slegs ‘n paar Jesus aangeneem (Hand. 17:34).

Paulus het Athene verlaat en na Korinthe gegaan en by Aquilla en Priscilla aangesluit saam met wie hy tente gemaak het. (Hand. 18:1-3).

Soos dit sy gewoonte was, het hy in die sinagoge vir die Jode en toe vir die heidene begin preek (Hand. 18:4-8).

Tydens sy verblyf in Korinthe, en na die “Teleurstelling” van Athene, het Paulus besluit om nie menslike wysheid te gebruik nie, maar om slegs “Jesus Christus, reeds gekruisig” te verkondig (1 Kor 2:2).

DIE STAD KORINTHE

"soos daar baie 'gode' en baie 'here' is' " (1 Kor 8:5b NIV)

Korinthe is in 146 v.C. deur Rome verwoes. Later het Julius Ceasar in 46 v.C. 'n kolonie veterane en vrymanne gestuur. Uiteindelik is die stad ten volle herstel in 44 v.C. Teen die tyd dat Paulus besoek afgelê het, was dit reeds 'n belangrike kommersiële sentrum.

Die belangrikheid van Korinthe het gelê in sy ligging, op die landengte van Korinthe, voorsien deur twee belangrike kommersiële hawens: Lechaëum, aan die Golf van Korinthe, en Kenchrese, aan die Saroniese Golf.

Sy sakeondernemings het Paulus toegelaat om as tentmaker te werk. Maar Korinthe se rykdom (wat dié van Athene geëwenaar het) het verskeie nadele gehad.

Afgodery en seksuele immoraliteit het die stad gevul en sy kultuur deurdring. Baie van Paulus se boodskap aan die Korinthe poog om hierdie probleme, wat die kerk binnegesluip het, uit te roei.

DIE KORINTHIËRS

"En die Here het deur 'n gesig in die nag aan Paulus gesê: "Wees nie bevrees nie, maar spreek en moenie swyg nie" (Hand. 18:9)

Die Jode van Korinthe het die boodskap verwerp en Paulus gedwing om die sinagoge te verlaat en met die heidene te begin vergader in 'n huis langs die sinagoge (Hand. 18:4-7).

"Die ontaarding wat hy onder die heidene gesien het, en die veragting en belediging wat hy van die Jode moes verduur, het vir hom groot sielsfoltering veroorsaak. Hy het daaraan getwyfel of dit verstandig sou wees om van die material wat hy daar gevind het 'n gemeente te probeer opbou" EGW (Die Handeling van die Apostels bl. 250).

Op daardie oomblik het Jesus in 'n gesig aan hom verskyn en Paulus aangemoedig om sy werk voort te sit onder die Korinthiërs en hom verseker dat daar baie was wat die boodskap sou ontvang (Hand. 18:9-10).

Versterk deur hierdie visioen het Paulus vir 'n jaar en 'n half in Korinthe gebly (Hand. 18:11). Uiteindelik het die Jode Paulus voor die hof gebring (Hand. 18:12-13). Teen die tyd dat hy Korinthe verlaat het, was 'n groot kerk reeds gestig (Acts 18:18).

DIE BRIEWE AAN DIE KORINTHIËRS

“Want dit is aan my deur die huisgenote van Chloë bekend gemaak aangaande julle, my broeders, dat daar twiste onder julle is”

(1 Korinthiërs 1:11)

1 Korinthiërs 1-6

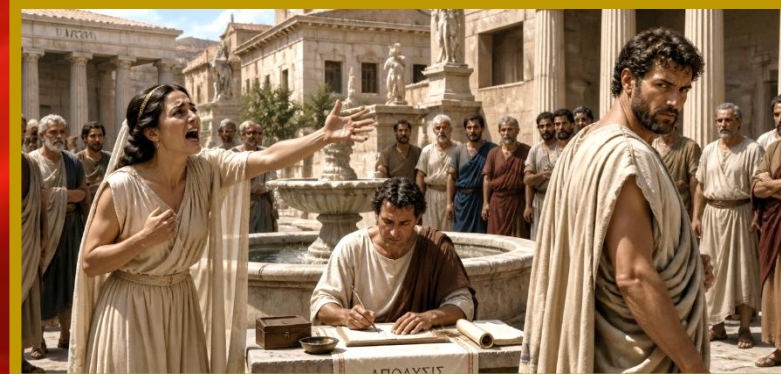
Nadat Chloë hom ingelig het oor verskeie probleme in die kerk, vermaan Paulus hulle oor: faksies; seksuele immoraliteit; twis; en prostitusie.

1 Korinthiërs 7-16

Chloë se familie het ook vir hom 'n brief gebring met verskeie vrae van die kerk oor onderwerpe waarop Paulus gereageer het: die huwelik; egskedding; selibaatheid; voedsel wat aan afgode geoffer is; gedrag in die erediens; die gebruik van geestelike gawes; en die opstanding.

2 Korinthiërs

Dit is die tweede brief wat bewaar gebly het, hoewel Paulus nog verskeie geskryf het (miskien voor die twee wat behoue gebly het en/of in die tussenpose tussen hulle). Hy prys die Korinthiërs vir die manier waarop hulle sommige probleme opgelos het, maar dring by hulle aan om die wêreld deur die lens van die evangelie te sien en die invloed van die omliggende kultuur te vermy.

“Die boodskappers van God moenie moedeloos raak oor die boosheid, die ongeregtigheid, die verdorwenheid wat hulle in die gesig staar terwyl hulle strewe om die blye boodskap van verlossing te verkondig nie. Die Here wil elke werker met dieselfde boodskap bemoedig wat Hy aan die apostel Paulus in die bose Korinthe gegee het: “Wees nie bevrees nie, maar spreek en moenie swyg nie; want Ek is met jou en niemand sal die hand aan jou slaan om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad.” (Handelinge 18:9,10)...

[...] In elke stad, al is dit vol geweld en misdaad, is daar baie mense wat, met die regte leiding, kan leer om volgelingen van Jesus te word. Derduisende mense kan so met die reddende waarheid bereik en gelei word om Christus as hul persoonlike Verlosser aan te neem.”

EGW (Profete en Konings bl. 277)